

Published by Triglav Club Limited
FOR SLOVENIANS IN AUSTRALIA

YEAR/LETO 7

SEPTEMBER — 1977

No./ŠTEV. 28

NAŠI BALINARJI SO SLAVILI

Pred štirinajstimi dnevi je naša balinarska sekcija zaključila tekmovanje za prehodni pokal kluba in na balinarski zabavi, v soboto 17. septembra je predsednik Kluba Triglav, Peter Krobe podelil zmagovalni ekipi prehodni pokal. Zmagovalna ekipa Triglavskih balinarjev so: Jože Gros, Toni Vrh, Rudi Uljan in Andrej Barič. Drugo mesto so zasedli ekipa: Rudi Gerdevič, Mirko Lipold, Aleksander Kuret in Virgilio Velčič.

Tretje mesto so zasedli ekipa: Branko Kalc, Alojz Moge, Emil Hrvat in Jože Samsa.

Vsem iskreno čestitamo.

Naša ženska ekipa je poštevilu precej manjša, zato je njihovo tekmovanje bilo končno že precej prej in ženska zmagovalna ekipa (Dora Hrvat, Danica Stumberger, Kristina Kukovec) so njihov pokal prejele že na Materinski Dan, sedaj pa so v

sredini tekmovanja za prvenstvo posameznikov.

Po predaj i pokala je odbor Balinarske — oz. športne sekcije Triglava podaril Klubu dve balinarski krogli.

Kot gostje so bili na prireditvi navzoči tudi generalni konzul Jugoslavije v Sydneyu, **Enver Humo**, vice konzul **Božo Cerar** in **Jerko Štrkalj**, managing director Adriatika, **Miodrag Minić** in naša dobra stara znanica, zastopnica radia 2EA **Jenny Looman**. Še posebno veselje za naše balinarje je bil posebni gost-predsednik Balinarske Zveze Australije (Bocce Federation) **Gino Cencigh**, ki se je prireditve udeležil z namenom, da z našimi balinarji začne dogovor o prijateljskih tekmovanjih z drugimi migrantskimi in avstralskimi balinarskimi organizacijami.

Poseben prispevek k svečanosti je bilo darilo gospe Amalije Elšnik, ki je predsedniku in tajniku balinarske sekcije podarila po eno veliko torto, okrašeno z balinarskimi kro-

glami (brez skrbi, tudi krogle so bile užitne, ne samo torta) in vsi balinarji so se z veseljem posladkali.

Naše pridne članice so tudi tokrat prinesle veliko peciva, za kar so jim balinarji zelo hvaležni. "Mavrica" je bila odlična, kot ponavadi in plesalce je bilo težko spraviti s plesnega odra in iz kluba sploh, kar lahko samo pomeni, da je bilo leo pa in da so se vsi dobro zabavali.

Ker so tekmovanja trenutno končna, so balinarji odločili, da bodo za nekaj tednov prenehali z igro in nekaj nedelj posvetili delu na izgradnji ostalih igrišč. Ta namen je res hvale vreden in če bi še kdo rad pomagal, se lahko mirne duše pridruži, z veseljem bo sprejet.

M.S.

PROŠNJA

PORAVNAJTE NAROČNINO ZA
"TRIGLAV" IN PRISPEVAJTE
V TISKOVNI SKLAD.

HVALA!

Generalni konzul
S.F.R. Jugoslavije g. E. Humo

Predsednik športne sekcije
g. Emil Kukovec
med pozdravnim govorom.

Zmagovalcev je bilo samo veselje

Častni gostje balinarjev

SLOVENŠČINA IN ŠOLA

Odbor za uvedbo slovenščine v tukajšnje šole je na svoji drugi seji 22. sept. 77 ugotovil, da se je do sedaj za slovenski pouk prijavilo le 53 učencev. KJE STE DRUGI? Starši, slovenska zavednost je zdaj na vas! Smo res kulturni in domovino ljubeči Slovenci Prijavnice vrnite čimprej; vsaj do 15. oktobra 1977.

OPRAVIČILO: Slike pročelja novega Triglavskega doma žal ne moremo objaviti, ker se je pokvarila med izdelovanjem klišeja. Pa drugič.

—uredništvo.

MED NAŠIMI DOMA

PRESEDNIK JUGOSLAVIJE JE OBISKAL KITAJSKO

Po 24 dnevni poti, s prijateljskih in uradnih obiskov v ZSSR, DLR Koreji in LR Kitajski, se je predsednik TITO 8. septembra vrnil v Jugoslavijo. Beograjčani so mu pripravili veličasten sprejem. Na ulicah jugoslovanskega glavnega mesta, vzdolž poti, po kateri se je s surčin-skega letališča peljal predsednik Jugoslavije, ga je pozdravljalo okrog 600 tisoč prebivalcev Beograda in okolice.

Sprejem, ki sta ga predsednik Tito in jugoslovanska delegacija doživela na Kitajskem, kakor tudi slovo iz Pekinga, od koder je delegacija odpotovala še v nekatera druga kitajska mesta, je bil odraz izredno uspešnih razgovorov. Jugoslovanski predsednik je dejal, da pripisuje velik pomen pogovorm s kitajskim predsednikom Hua Kou fengom in drugimi vodilnimi kitajskimi osebnostmi ter da sta obe strani izrazili potrebo in željo, da bi se sodelovanje na vseh področjih hitreje razvijalo in da bi se vzajemno bolje spoznavali.

TERORISTOM VZETI PRAVICO DO AZILA

— Terorizma ni mogoče opravičiti, ne glede na to, kakšni so njegovi nagibi, in teroristi ne morejo pričakovati "razumevanja", kajti njihove žrtve so najpogostejše nedolžni ljudje. Zato bi bilo treba teroristom s splošno konvencijo odvzeti pravico do azila.

To je v pogovoru z novinarji izjavil Juan Munos Campos, predsednik stalne komisije mednarodne unije odvetnikov za azil in ekstradicijo, ki na 27. kongresu mednarodne unije odvetnikov v Zagrebu razpravlja o nekaterih vprašanih uveljavljanja človekovih svoboščin.

Komisija, ki jo vodi Campos, se je zavzela, da bi mednarodna unija odvetnikov pred OZN skušala doseči nekatere nove, po oceni udeležencev komisije naprednejše rešitve glede azila in ekstradicije. Veliko bolj jasno in nadrobno kot doslej bi veljalo definirati vse primere in okoliščine, v katerih ima neka oseba pravico zahtevati azil. Takšne izpolnjene definicije naj bi vključili v mednarodne konvencije, ki bi jih podpisale vse države, je dejal Juan Munos Campos.

Omenjena komisija sodi med tri stalna delovna telesa, kiasedajo na kongresu. Tega srečanja se udeležuje okoli 900 uglednih odvetnikov iz 40 držav. Odvetniki razpravljajo o nekaterih bistvenih vprašanih z različnih področij življenja, ki so v zvezi z uveljavljanjem človekovih pravic. Na kongresu je pogostokrat slišati, da bi morala prizadevanja kongresa na tem področju pomeniti prispevek odvetnikov iz vsega sveta k beograjski konferenci, ki obravnava tudi to tematiko.

Udeleženci kongresa izražajo pričanje, da je Jugoslavija z razvojem samoupravljanja napravila nov pomemben korak na področju urejevanja človekovih pravic. Te izkušnje so v središču pozornosti kongresa.

STO ŽENSK NA TRIGLAVU

— Slovenska revija "Teleks" je varno pripeljala na vrh očaka Triglava žensko stotnijo. Točneje, bilo jih je nekaj več, 116 in nobena od njih, od najmlajše 13-letne Ane Kováč iz Ljubljane pa do najstarejše 72-letne Antonije Trampuž iz Žleb pri Medvodah ni bila preveč utrujena, le planinski krst je še nekaj časa bolel, kajti vodič Joža je imel težko roko.

Začelo se je vse skupaj v šport hotelu na Pokljuki, kjer se je stotnija spoznala z vodiči in se opremila z značkami in klobuki. Zgodaj zjutraj se je začel vzpon. Dolga kača deklet in žena, ki se ji je pridružilo še pet deklet iz Splita in nekaj splitskih alpinistov se je vila proti Vodnikovim koči. "Prišli smo pogledat, kako organizirate tako veliko stvar," je dejal Mladen iz Splita, "kajti tudi mi imamo pohod "Sto žensk na Mosor. Izkušnje pridejo vedno prav."

Potem je šlo proti Vodnikovim ko-

či. Tako blizu je, pa tako daleč. Sopihanje in počivanje, pa spet gizenje kolen. Kljub temu nobena ni hotela zaostajati. Čudi ena starejših, drobna Nežka Kosmač iz bližine Cerknega ne. "Skoraj dve uri imam do najbližje trgovine, zato sem vajena hoje." Tam v koči pa je zadonela pesem, izmenjali so se prvi naslovi. Izletnice so odvrgele dolinske navade in si bile kmalu vse na ti.

Sonce še ni vželo, koje bila naveza pod steno. Počasi je šlo, a varno, kajti pot je bila dobro zavarovana, pa tudi vodiči so pazili, da se ne bi kateri kaj pripetilo.

Z vrha so udeležence izleta preko vala 202 in zveze, ki jo je oskrbela kranjska UJV sporočale, da so prispele na cilj. Še skupinski posnetek za srednjo stran "Teleksa" in hajd navzdol, kajti od Kredarice, iz Doliča in drugod so se proti vrhu vile nove kolone planincev.

Na Rudnem polju, kjer je bil že tradicionalni piknik, so izletnice dobile lične diplome.

KRATKE NOVICE

Krško: Dela na jedrski centrali v Krškem, ki je prva te vrste v Jugoslaviji, se bodo zavlekla vsaj za dve leti. Vzrok zakasnitvi so poškodbe, ki jih je utrpel generator, ki so ga pred dnevi izkrcali v Reki in je prišel iz Amerike. Generator je težak 322 ton in so ga z dvanajstimi tovornjaki peljali v Krško. Med vožnjo se je na ovinku gorske poti generator premaknil, padel z vozila in poškodoval. Podrobnosti o nesreči še niso znane. Ta vest je bila objavljena v Sydney Morning Herald.

Kranj: V Kranju je bila pravkar zaključena mednarodna konferenca kratko metražnega filma, ki so se je udeležili zastopniki 52. držav. Navzoč je bil tudi direktor mednarodnega kratkometražnega filma iz Sydneya.

Ljubljana: V prvi letnik visokih šol v Sloveniji se je letos vpisalo 7100 dijakov. Med njimi je 4300 takih, ki so redno zaposleni in študirajo po opravljenem delu. Predavanja za te osebe bodo v 25. občinah, kar pomeni, da je končno tudi univerza prišla med ljudi.

Portorož: V Portorožu je bilo mednarodno posvetovanje o nadzoru radioaktivnih odpadkov iz nuklearnih naprav. Konferenco je organizirala mednarodna agencija za nuklearno energijo, ki ima svoj sedež na Dunaju skupno z inštitutom Jože Štefan iz Ljubljane in Ljubljansko univerzo. Na razgovorih je bilo zastopanih 16 držav. Osrednja tema razgovorov je bila: Zaščita človekovega okolja v neposredni bližini nuklearnih naprav.

Vrba: V Vrbi na Gorenjskem, v rojstni hiši velikega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, lahko obiskovalci kupijo kovanice s poetovo podobo. Na drugi strani kovanca pa so vtisnjeni poetovi verzi Zdravljice "Žive naj vsi narodi!" Profesor Stane Dremelj, ki je kovanice oblikoval, je v nekatere vtisnil tudi

bo vreme vsaj v zadnjih dneh sončno, lahko pričakujejo, da bo kvaliteta poznih sort zadovoljiva.

Tolmin: Na Tolminskem so odprli prvo fazo novega šolskega centra, ki ga gradi avtonomna pokrajina Vojvodina. Novi objekt ima 9200 kvadratnih metrov uporabne površine in bo v novem šolskem letu nudil streho okoli 1000 dijakom višjih razredov osnovnih šol, splošne in pedagoške smeri gimnazije, ekonomske srednje šole, glasbene šole in delavske univerze. Vojvodina bo k ureditvi objekta prispevala 14 milijonov dinarjev.

Rim: Jugoslovanske montažne hiše tipa "krivaja" so v Italiji deležne kar največjih pohval. Veliki milanski dnevnik "Il giorno" piše, da bi si v Furlaniji "vsi želeli jugoslovanske montažne hiše". Gre za območje, ki ga je lani maja hudo prizadel potres. Ta list piše, da je hiša "krivaja" postala pojem v teh krajih, ker popolnoma ustreza željam tistih, ki so izgubili dom.

Novo mesto: Novomeška podjetja so dala pobudo za snemanje filma o ljudeh, ki živijo ob Krki, vendar z željo, da to ne bi bil propagandni ali turistični film. Dolg naj bi bil 40. do 50 minut. V celoti naj bi ga financiralo združeno delo. Film bo režiral slovenski režiser Boštjan Hladnik. Producenti pričakujejo, da bo premijera ob prihodnjem prazniku novomeške občine, to se pravi 29. oktobra leta 1978.

Kamnik: Velika planina je 4. septembra pričakala milijonskega potnika na gondolski žičnici. Ta je bila Tatjana Štumberger, 17 letna vajenka oblašilne stroke iz Ljubljane. Za nagrado je dobila brezplačen prevoz z gondolsko železnico za pet let.

OPOZORILO BRALCEM IN DOPISNIKOM

Prihodnja številka "Triglava" bo izšla okrog 28. oktobra. Vsa društva in dopisnike prosimo, da pošljejo svoje prispevke za to številko vsaj do 18. oktobra (oddajte na pošto najpozneje 17. oktobra). V naš list lahko dopisuje vsakdo o kakršnikoli temi, ki misli, da je v korist in interes slovenski skupnosti.

Kdor želi list redno prejemati po pošti, naj ga čimprej naroči na naslov

"Triglav"
P.O. Box 40
Summer Hill, N.S.W. 2130

Letna naročnina po pošti (za šest zaporednih števil) je \$3.50 in jih je treba plačati ob naročnini. Prispevki v tiskovni sklad lista so zelo dobrodošli. Kot veste, list nima dovolj naročnikov, da bi kril vse stroške in je zato vsaka pomoč dar naši skupnosti.

Za tedenske vesti o življenju med nami čitajte tednik "NOVO DOBA", ki ga lahko ob torkih kupite v vsaki večji prodajalnici časopisov širom Avstralije. Cena izvodu 30c. Stran 11 v "NOVO DOBA" je slovenska stran. Čitajte jo!

podobo Primcove Julije.

Kozjane: V Brkinih so začeli urejevati vodovod. S priključitvijo vodovoda v vasi Rečica je stekla prva faza gradnje vodovoda, ki bo dolg 50 kilometrov. Pripeljal bo pitno vodo v 26 brkinskih vasi v katerih živi okrog 4 tisoč prebivalcev.

Kamnik: "Rekord izgine, če porine sin slovenske domovine" so zaklicali Kamničani, ko so njihovi fantje postavili novi svetovni rekord v porivanju avtomobila. V Ginesevi knjigi rekordov so imeli do sedaj svetovno prvenstvo v porivanju avtomobila škotje. Dvanajst škotov je porivalo avto znamke Ford 24 ur in ga popeljalo kar 114 kilometrov in 700 metrov. Delo so opravili na dirkališču v Edinburgu. Letos je 12 kamničanov porivalo avto znamke citroen in sicer na stadionu v Kamniku. Avto so porivali polnih 30 ur in ga premaknili za 203 kilometre. Svoje delo so opravili med 26. in 28. avgustom tega leta. Z navdušenimi vskliki jih je bodrilo prek 1000 gledalcev.

TOKIO: Japonska vlada je podelila slovenskemu rojaku profesorju Vladimirju Prelogu eno najvišjih japonskih odlikovanj: red vshajajočega sonca, drugega reda. Profesor Prelog je dobil to odlikovanje kot priznanje za njegov prispevek k razvoju znanosti. Profesor Prelog je za raziskave in odkritja na področju strukturalne analize in sinteze organskih spojin dobil leta 1975 tudi Nobelovo nagrado za kemijo.

Metlika: V Beli krajini so začeli s trgatvijo zgodnjih sort portugalske in šentlovrenke. Letošnja letina bo za približno 30 odstotkov manjša od normalne letine, ker so belokrajinski vinogradi letos spomladi doživeli pozebo, pozneje pa še točo. Grozdje, ki je poškodovano od toče, je napadel mrčes in zato so v metliški kmetijski zadrugi prisiljeni pričeti s trgatvijo. Glavno trgatvev pa načrtujejo med 1. in 10. oktobrom. Če

KAKO KMETUJE POVRATNIK JOŽE ZGONC

— Množično odhajanje mladih ljudi s kmetij ne preseneča več. Bolj boli in obenem opozarja spoznanje, da ostajalo na zemlji, ki je nahranila toliko generacij, stari in za težko kmečko delo vedno manj sposobni ljudje. To je pravzaprav delček vsakdanjika, pa vendarle, v njem obstajajo tudi svetle izjeme. Mladi ljudje, "povratniki", ki so se naveščani ali pa nevajeni mestnega življenja, smradu, vkalupljenega delavnika in popoldanskega brezdelja, vrtnili na zemljo. Eden redkih "novopečenih" kmetov je tudi osemindvajsetletni Jože Zgonc iz Topola na Blokah.

Že bežen pogled v notranjost novozgrajene hiše Zgončevih preseneti do obisti. Najmodernejše pohištvo, vsemogoči kuhinjski pripomočki, popolna čistoča.

Na hišo je "prelepljeno" gospodarsko poslopje, ki sicer še ni čisto dograjeno, pa vendarle bi mu po množici večjih in manjših prostorov — velikega, svetlega hleva, prostorov za seno, skladišča za krompir, sobe za molžo in prostranega "parkirišča" vse potrebne kmetijske mehanizacije — zavidala tudi najsodobnejša kmetijska zadruga. To vse je zrastle v pičlih petih letih, s pomočjo kreditov, predvsem pa z veliko volje, samoopovedovanja in veselja do kmečkega dela.

Toda začeti je bilo treba skorajda iz nič, prav zato se še bolj vsiljuje vprašanje, kaj je Zgončevega Jožeta in njegovo ženo potegnilo iz Ljubljane nazaj pod vznožje Blošča-ka?

NAVEZANOST NA ZEMLJO

"Že od kar pomnim, sem imel veselje do kmečkega dela. Ampak kot za šalo, še s štirinajstimi leti sem odšel od doma v uk. Izučil sem se za avtomehanika, toda ni bilo prostega dne, da ne bi prišel vsaj malo pokukat na Bloke. Oče in mati sta vseskozi mislila, da bo ostal doma mlajši brat, pa se je na koncu tako zasukalo, da je odšel in sta nenadoma ostala sama. Mati je jokala in tarnala, češ saj bo vse propadlo in ni bilo treba veliko, da sem se odločil. Prevezal sem kmetijo in postal spet pravi kmet. Zapela sta kramp in lopata, morali smo graditi, vseskozi nas je pestilo pomanjkanje denarja, pa vendarle niti trenutek mi ni bilo žal in ne bi se več vrnil v mesto."

"Kmetijstva pač ni brez zemlje, zato sem jo začel takoj, ko sem prevzel, dokupovati. Od sosedu 14 hektarjev, denar sem si pa sposodil. Toda v naši vasi je bila tudi elektrika slaba in vode ni bilo. Pa sem začel organizirati, skupaj s krajevno skupnostjo Nova vas in vaščani, akcijo za izgradnjo vodovoda in boljšo elektriko. Zdaj imamo oboje in s tem pogoje za kmetijstvo."

Z VELIKO ŽLICO

"Vse sile sem usmeril v živino-rejo. Hlev sicer še nismo do konca uredili, čaka nas še gradnja kanalov in postavitve jaslji, vendar imam že sedaj 14 pitancev in kravo. Računam, da bi v prihodnje šel v prirejo pitancev in proizvodnjo mleka, saj bo v štali prostora za 20 navez, boks pa bi lahko sprejel še 16 glav živine. Hotel sem si že uerediti malo farmo piščancev, pa sem se premislil, ker preprosto nimam toliko prostorov."

DRAGOCENE IZKUŠNJE

"Zelo veliko literature preberem, najbolj pa se učim tako, da hodim h kmetom in se z njimi pogovarjam, če seveda vidim pri njih določen napredek. Take izkušnje so bile zame doslej najbolj dragocene in koristne. Toda pri uvajanju sodobnih metod včasih naletim tudi na neodobranje. Tako sem si lani od ust odrtnil, da sem lahko kupil večje količine gnojila, toda vsi so se mi smejali, češ kaj mu pa je, da travnik gnoji. Pa seje hitro pokazalo,

da sem imel prav. Zdaj me pa spet debelo gledajo, ko imam toliko sena."

Jože Zgonc se nad nikomer ne pritožuje, ker se dobro zaveda, da bo požel toliko, kolikor bo posejal. Najbolj ga moti, da se nekateri kmetje zgovarjajo na družbo, češ, da je le-ta kriva, da kmetijstvo ne gre tako naprej, kot bi moralo.

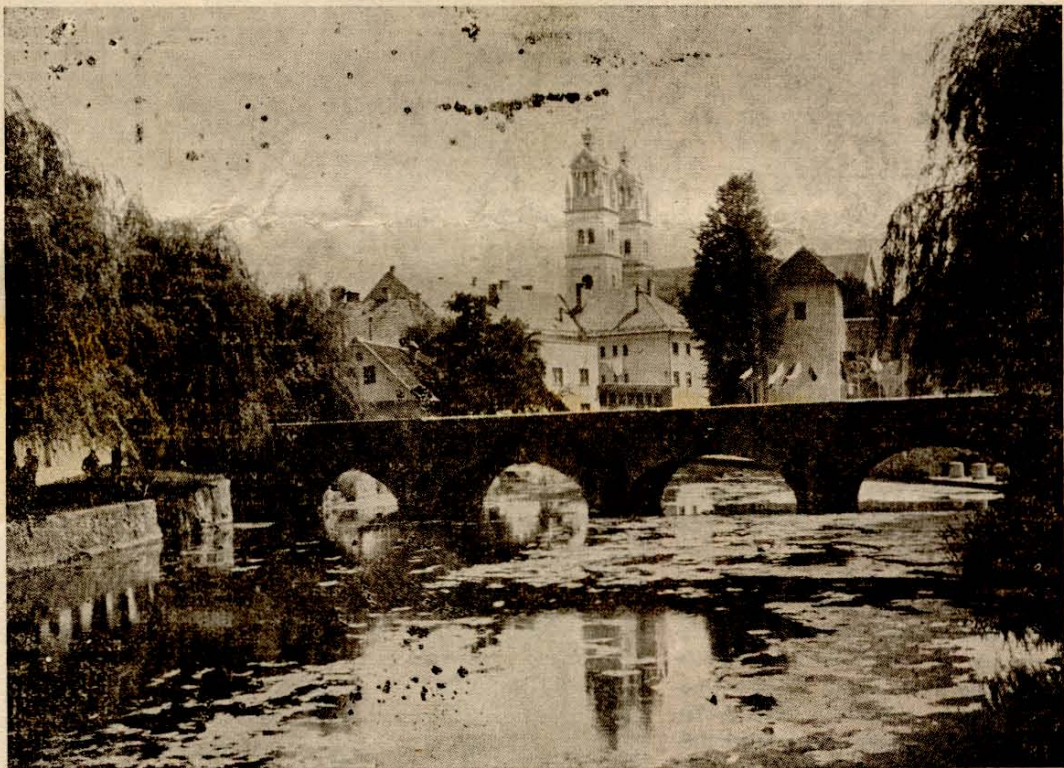
"Kristizijarti znajo, toda da bi bolj pljunili v roke in sodobneje kmetovali, to je pa že mnogo težje..."

(Iz Dnevnika)

LIPA — SLOVENSKO NARODNO DREVO

Znameniti ruski pisatelj Lev Nikolajevič Tolstoj je v svoji noveli Tri smrti z umetniško močjo in prepričljivostjo orisal tri smrti: plemkinje, preprostega ruskega človeka in — drevesa. Ni bil edini, ki mu je drevo pomenilo simbol čistega življenja, simbol rasti in tihe smrti. Simbol drevo-življenje ali drevo-spoznanje najdemo tudi v velikih religijah: veliki indijski mislec Gautama Buda je doživel razsvetlitev v zavetju tisočletnega drevesa. Židovski in krščanski mit govori o drevesu spoznanja, od katerega sta prva človeka Adam in Eva jedla.

ga posameznika: ko se je rodil, je ležal v zibki, ki so jo roke vaškega tesarja izrezale iz lipovine. Ko se je otrok prehladil, so mu dali piti lipovega čaja. Mladenke in mladeči so na plesih pod lipami doživljali prve srčne težave. Ljudje so hodili v cerkev in polagali prošnje za dobro žetev, za obrambo pred točo ali pred Turki, za srečen porod in za lahko smrt v srce svetnikov, ki jih je iz lesa košatih lip naredila roka vaškega umetnika ali potujočega rezbarja. V jeseni življenja so starci radi posedali pod hladilno krošnjo vaških lip in modrovali o življenju,

Skrivnostna Kabala ves svoj mistični nauk simbolizira z drevesom življenja.

Lipa spremlja naše prednike še iz časov, ko so živeli v nepreglednih stepah Zakarpatja. Lipo so nekaj častili po božje. Pri kamniti mizi pod njeno krošnjo je Iztok zbral si volase starce, modrece Slovenov, da so se pogovorili o tem, kako se bodo bojevali, da bodo lahko živeli pod svobodnim soncem. Pod lipo v Stubici, ki se je po verovanju ognje vsaka strela in za katero pravijo, da je stara pol tisočletja in več, je zbral legendarni Matija Gubec svoje poveljnike pred odločilno bitko med puntarskimi uporniki z zimzelenom za klobuki in plemiško vojsko izžemalcev ljudstva. Na Koroškem prireajo rej pod lipo, kar seže spomin nazaj. V Retnjah je posedal pod mogočno lipo pred hišo Fran Levstik in snoval svojega Krpana.

Lipa je šla skozi življenje vsake-

kako se tej ali oni reči najbolj streže, o boleznih, ljubezni in smrti.

Ena najstarejših lip na Slovenskem raste na Vinjem vrhu. Janez Volčič, ki je že v prejšnjem stoletju kot župnik prepešal vse te kraje, je o Vinjem vrhu zapisal v knjigi, ki je izšla leta 1887:

"Vinji vrh je izmed najlepših gričev na prijaznem Dolenskem. Samo 392 metrov je visok, vendar ima zares prelep razgled daleč naokrog. Vidiš čez štajerske Brežice daleč po Hrvaški, proti jugu pa široki Gorjanci, obsuti z gradiči in cerkvami po gričih, zapirajo Belo krajino. Vidiš Novo mesto, v sredi Gorjancev vidiš na vse strani enakomerni okrogli stožec, na katerem so razvaline mehovskega gradu. Zadaj za Topliškim Ljubnom vidiš zelene kočevske hribe, proti severu čez Trebelske hribe zagledaš našega očaka Triglava in na desno vso velikansko vrsto Kamniških snežnikov. Dalje proti

burji pa široki Kum in za tem štajerske hribe, presek pri Zidanem mostu in čez Bučko na Studenec, čez Rako in Sv. Duh daljne bregove na levici mogočne Save..."

O lipi pa pripoveduje kmet Jože Papež, ki tam blizu živi, takole.

"Lipa je tako stara, da nihče ne ve, da bi bila kaj drugačna, kot je. Tale je polna in zdrava, kar oglejta si jo! Res, da ne raste več v višino, ampak vsako leto košato ozeleni in bogato vzcveti. Takrat, ko cveti, diši daleč naokrog. Ta sladki vonj privabi tisoče čebel, da pošteno hrumi v vrhu."

Samo čebele jo še redno obiskujejo, sicer pa je vse manj obiskovalcev. Nekdaj so vsak dan posedali očanci pod njeno krošnjo, zdaj pa pridejo ljudje samo nekajkrat na leto."

Papež se že živo spominja, da je bil pravi praznik v tistih dneh, ko je lipa cvetela. Mladina z vseh okoliških vasi je prišla obirat cvetje. Pristavili so lestve in obirali s spodnjih vej in le nekaj najbolj pogumnih je splezalo v visoki vrh, ki je približno enako visok kot line v cerkvi.

Strela je že velikokrat udarila v lipo ali zvonik. Na srečo se ni nikoli zgodilo nič hudega. Vendar pa se kaj takega še lahko zgodi; ne bi bilo slabo, ko bi lipo zaščitili s strelodromom in jo obvarovali pred morebit-

no nesrečo.

Starec in starka, zvonik in lipa, si v zračnih višinah zreta v obraz, pod njima pa živi človeški rod, ki mu misel hiti v višave, a je trdno vsidran v domačo zemljo. Zvon z globokim glasom poje o strahu pred naravo, lipa pa prav tej naravi poje tiho pesem. Človek se ne more otresti nenavadnega občutja: resnično je drevo kot življenje. In lipa, slovensko narodno drevo, je kot življenje našega naroda.

(Iz Dolejskega lista)

"TRIGLAV" is published by
TRIGLAV CLUB LIMITED
Lot 19 A Bibby's Rd., St. Johns Park,
N.S.W., 2176.

This issue has been edited by:
J. ČUJEŠ, 44 Ryrie Rd.,
Clemton Park, N.S.W., 2206.

Printed by Mintis Pty. Ltd.
Burwood Rd., BELMORE, N.S.W.

ZELENA KRKA SANJA

Vsaka naša reka ali potok ima svoje lepote in posebnosti, s katerim priklene nase ne le športnega ribiča, ampak tudi druge ljubitelje narave. Lepa je Drava s svojimi zajezitvenimi jezери, Mura z nešteti mrtvicami in rokavi, hitro tekoča Savinja in Sava, počasna, olivno zelena Ljubljanska, biserno čista Soča, vsaka s svojimi čari, katere nudijo ribičem športno razvedrilo in počitek. Še posebej privlačna in lepa pa je reka Krka, kki o zlasti v srednjem in zgornjem toku krasijo lepi naravni slapovi, nato pa se po slikoviti dolenski pokrajini leno in vijugasto spusti po nižavi.

Tam se od Suhe krajine vije Krka v vsej svoji dolžini 94.050 metrov in s 54. pritoki ter se pri Brežicah izliva v umazano Savo. Biser dolenske pokrajine — Krko ribiči ljubosumno čuvajo. Svoj kristalno čisti izvir si je Krka naredila v bližini vasi, ki nosi tudi njeno ime. Od tega kraja navzdol, do vasi Zagradec, pa je živahna in poskakuje po z mahom obraslem kamenju ter so peni čez nizke slapove. Le nerada se umiri šele pri Žužemberku, medtem ko je pri Dvoru že počasnejša in globoka. Nato usmerja svoj tok čez jezove v Soteski, Vavti vasi in Jurki vasi proti Novemu mestu. Nižje mora zopet preskočiti dva jezova in to ponovi še pri Ločni pod Trško goro ter pri Otočcu, kjer se sredi nje veličastno vzpenja grad z istim imenom. Ker izvira in teče med dolenskim gričevjem, nima hudourniškega značaja.

Včasih ob jesenskih in spomladanskih nalivih prestopi bregove, zlasti v šentjernejski dolini ter pri Kostanjevici, tako da se po mestu prebivalci prevažajo s čolni po nujnih opravkih, na svojih bregovih pa neusmiljeno uniči kmetov v s poljski pridelek.

Kostanjevica je od tega tudi dobila ime "Dolenske Benetke". Od tega starodavnega mesteca, ki ga obdaja z dveh strani, tako da je Kostanjevica pravzaprav otok, se počasi in leno, toda nezadržano vijuga po Krškem polju, tu nizka, da se vidi dno njene struge, pa zopet tako globoka, da je težko razločiti ribo, ki plava pod njeno temno gladino. Večno mlada in večno lepa Krka je tiha in zamišljena, kakor da sentimentalno sanja o tisočletjih, ki so se ogledovala v njeni zrcalni podobi.

Krko prištevamo med naše najbolj bogate vode. V njenih temno zelenih tolmunih in brzicah najdemo skoraj vse vrste naših sladkovodnih rib. Zgornji del Krke je naseljen s potočnimi postrvi in šarnkami, srednji z lipani in sulci, spodnji pa s ščukami in somi, medtem ko je belic na pretek v vsem njenem toku, med katerimi je zaslediti največ platnic, pa bolenov, smuča, linja, kle-na, mre-ne, krapa ter ostalega ribiškega "plevela" (zelenik, rdeček itd.).

Še vedno je s svojo okolico Krka ena naših najlepših rek, nikakor pa ni tudi ena naših najčistejših.

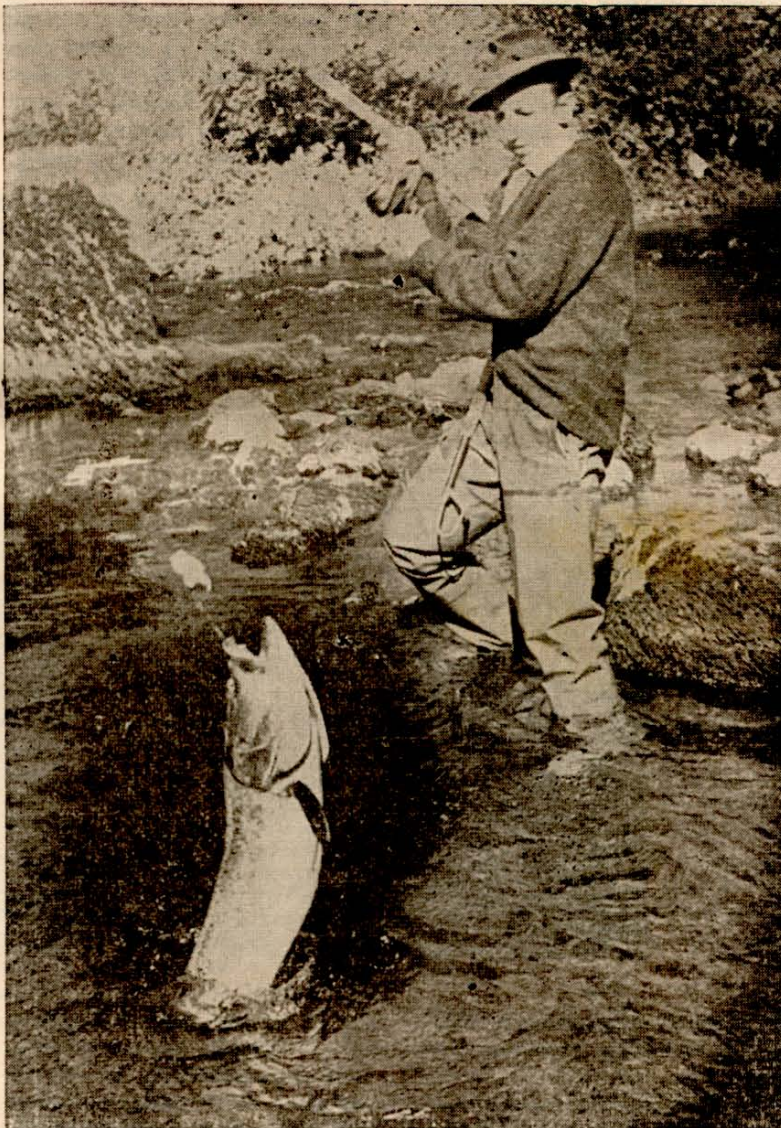
Že pred nekaj stoletji, kot je razvidno iz zgodovinskih zapisov, so se trudili ohraniti ribje zaloge na primerni višini ter ugotovili, da je smotro ribiško gospodarstvo še kako potrebno. Predpisi, izdani v korist varstva voda in pospeševanja ribištva, so torej nujni, le držati se jih je treba.

RIBIČI — MARLJIVI DELAVCI

Več kot dvajset let trdega dela je že za kostanjeviškimi ribiči. Začeli so tako rekoč iz nič, le 28 članov je bilo na ustanovnem zboru ribiške družine, in nobenega denarja ni bilo pri "hiši". Stari ribič, vseskozi aktiven član družine Edi Dvo-raček se še zelo dobro spominja začetnega delovanja. Takole pravi: "1954. leta je bilo. Takrat je bil ves ta okoliš Krškega polja v sestavi brežiške ribiške družine. Pray dobro se spominjam: dež je padal tistega dne, saj sem bil čisto premočen, ko sem šel na sestanek v Brežice, kjer smo razpravljali o tem, da bi v Kostanjevici ustanovili samostojno ribiško družino. Doma smo se o tem pogovorili, pisali na ribiško zvezo v Novo mesto, tam pa so nam odgovorili, da se lahko organizirano, samo če nas bo dovolj. Točnega datuma ustanovitve se ne spomnim več niti nimamo nobenih zapisnikov, doku-

tekmovanje v lovu rib s plovcem. Tako so se začeli počasi uveljavljati v slovenskem prostoru. Zatem so vrsto let sledile različne udeležbe na tekmovanjih, pripravljanje veselice, večanje družine z novimi člani ter urejevanje tekočih problemov družine, od vprašanj ureditve salmonidnih voda, vlaganja mladice v Krko, zaščite različnih potokov v okolici pa do udeleževanja na različnih meddružinskih sestankih.

Drugo prelomno obdobje družine datira v 1968. leto, ki se začne s pravo delovno vneto. Uredili so lov v salmonidnih potokih Studene, Ob-raha ter Sušice in Prekopskega potoka, kamor so vložili tudi veliko število mladice potočne postrvi ter ga razglasili za gojitveno vodo. Ponovno so organizirali čuvajsko službo. Na prdlog Janeza Mesesnela so sklenili z lastnimi močmi zgraditi gojitveni ribnik. Potreba po vlaganju mladice v Krko je bila namreč iz leta v leto večja, pa še dosti de-

Da so v Krki ribe, ni propaganda.

mentov iz tistega časa. Prvi ohranjen zapisniki so šele iz leta 1956. Takrat so nam Novomeščani veliko pomagali, da je vse lepo steklo."

Toda mladi ribiči so bili vztrajni in delavni. Edini način, da bi lahko pršli do denarja, je bilo pripravljanje veselice. Prva je bila 1958. leta in dobro uspela. Za takrat so sami ribiči ujeli 16 somov in 250 kg platnic, česar se še spominja sedanjí predsednik družine Sredoje Boševič.

To leto je bilo odskočna deska za družino. Vrsta njenih članov je začelo kmalu tekrovati in se udeleževati različnih družinskih in meddružinskih tekmovanj. Že 1960 je kostanjeviška družina pripravila prvo

narja je bilo treba odšteti za nakup.

Isto leto so Kostanjevičani pripravili doslej edinstveno tekmovanje: lov na najtežjo ribo. Danes je to že tradicionalno tekmovanje, vsako leto organizirano ob prazniku republike 22. julija. Tedaj so priredili tudi zadnjo veliko vrtno veselico, saj so potrebovali denar za ribnik, pomembno pa v toliko, ker sta dva člana ujela doslej najtežjega soma v Krki, ki je tehtal kar 35 kg (poleg ostalih 19). Že naslednje leto je družina zopet presenetila s svojo aktivnostjo: doma je organizirala državno prvenstvo v lovu rib s plovcem, imela je tudi dva domača predstavnika v slovenski ekipi.

Dolgoletni gospodar družine Milan Vodopivec meni, da je bila gradnja gojitvenega ribnika že nujno potrebna. Takoj so ga začeli graditi, in sicer s prostovoljnimi delovnimi akcijami. Poleg tega je bilo tedaj že v zakonu določeno obvezno vlaganje v vodo v vsaki družini, pač po načlu, da kar se iz vode vzame, se da v vodo nazaj. Tako so 1971. leta vložili v ribnik prve drasnice linja in krapa. In potem, ob prvem izlo-vu je bilo kar zanimivo gledati še malce nerodne ribiče, kako so bredli po kalni vodi in vlekli mrežo. 36 arov veliki ribnik je dobro uspeval, saj so svako leto lahko vložili v Krko kar 800 do 1300 kg dvoletnih mladice. Žal pa je bil lani ribnik zastrupljen, uničen in je sedaj neuporaben. Na bližnjem drevesnem nasadu Agrokombinata je namreč dež spral v zemljo škropilni strup endrin, voda je pritekla v ribnik in vse ribe so bile pomorjene. Tako je bilo v kaj kratkem času uničeno dolgoletno delo in trud ribičev, ostali so brez ribnika, ki je nujno potreben, pa še škode za takšno stvar ni mogoče v celoti povrniti. Vendar se ribiči ne dajo ugnati in že razmišljajo o graditvi novega gojitvenega ribnika, le primerno lokacijo in pravo zemljo je težko najti in ponoven delovni član je treba dobiti.

Poleg tega ima ribiška družina v skupnem gospodarjenju s Turističnim društvom iz Krškega ribnik Resa v Krškem, ki je odprtega tipa. Meri kar 60 arov, letos pa bodo ribnik izpraznili in vanj vložili samo lovne ribe, ker so se doslej preveč razmnoževale. Tudi stari član družine Miha Burja ve povedati še eno zanimivo iz Kostanjevice. Pri klavnici imajo pravo tovarno novega zaroda platnic, kar naravno ribogojnico. Tu je dvesto metrov zaprt pas za lov, zato pa ne manjka krivolovcev. Mor-da je ravno zaradi tega v Krki največ platnic in zadnjič so ujeli eno, težko več kot 3 kg, tako da tudi najstarejši ribiči ne pomnijo tako velikega plena v Krki.

Družina ima danes v svojih vrstah kar 219 članov (med njimi 4 ženske in 29 mladincev), in sicer pisano družbo različnih poklicev in iz raznih krajev Slovenije ter celo iz Hr-vatske. Kar veliko število rib se vsako leto ulovi v Krki.

Ribiški rajon kostanjeviške družine pa je od Mršeče vasi pri Koprivniku do izliva Sušice v Krko pri Podbočju — in nič več.

Ne mine leto, da člani ribiške družine ne prinesejo domov kakšne diplome ali pokala, najsi bo prvo mesto ali samo "solidna" uvrstitev članov in tudi mladincev. Zato je mala soba, ki jo ima družina, že polna razstavljenih predmetov. Na vidnem mestu imajo tudi skrbno spravljeno republiško priznanje Red za ribiške zasluge II. stopnje z zastavico iz 1973. leta ter plaketo mesta Kostanjevice, priznanje krajevne skupnosti za sodelovanje družine s KS in drugimi družbenopolitičnimi organizacijami. Že nekaj let pa sta najbolj uspešna ribiča ribiške družine Kostanjevica tako na različnih tekmovanjih kot po ribiških trofe-jah Stane Žabkar in Ivan Kozole.

Ribiška družina je torej v dveh desetletjih trdega, vztrajnega in požrtvovalnega dela večine članov dosegla zavidljive uspehe, tako v prizadevanju za nudenje ribiške rekreacije kot v skrbi za Krko in njen zarod pa vse do organizacijskih dejavnosti vseh vrst tekmovanj.

SLOVENIA THE RING OF EUROPE

THE COUNTRY

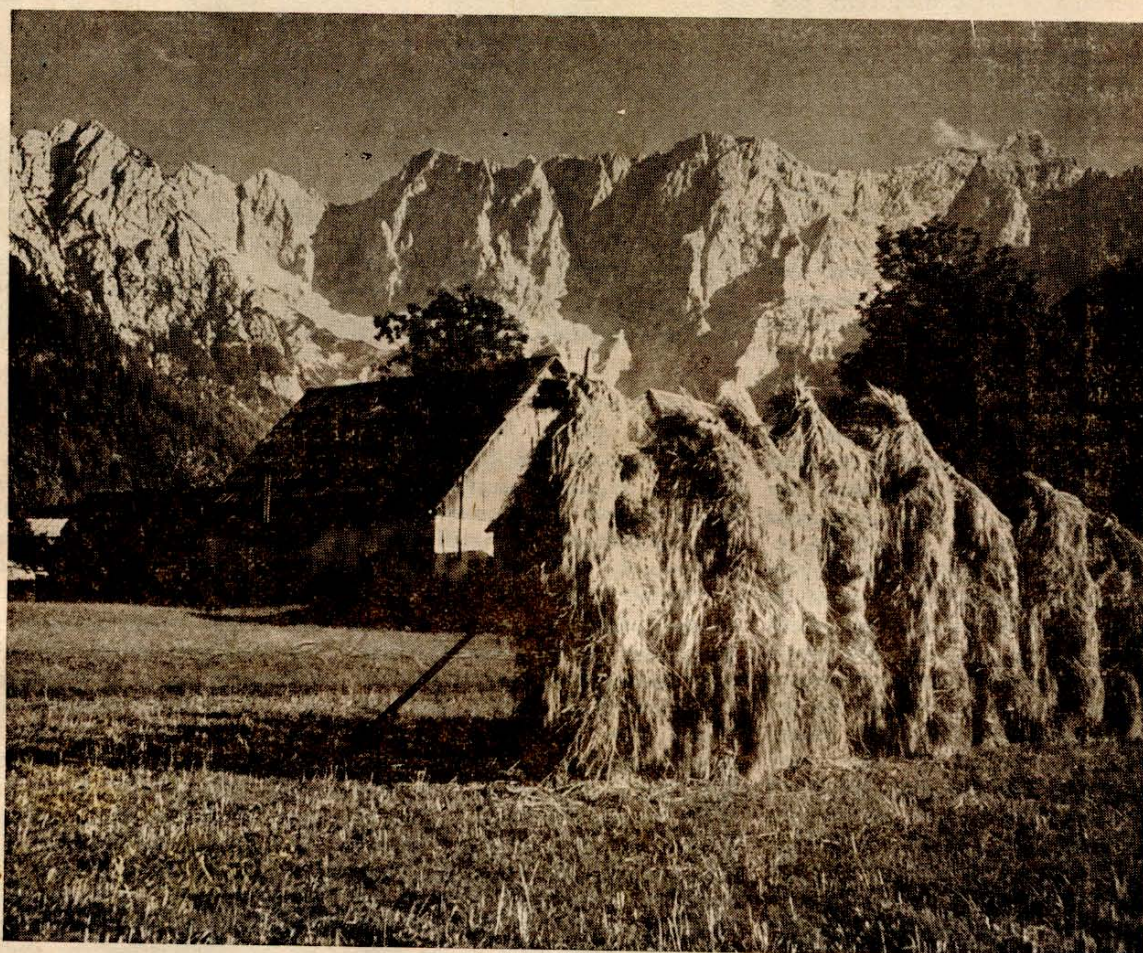
With regard to its relief, vegetation, as well as fate in history, Slovenia is a characteristic miniature of Europe. It is here that the Eastern Alps with their peaks and snow-covered mountains, as well as deep valleys converge with the Dinaric Alps, extending from the Adriatic hinterland above Trieste, towards the frontier with Croatia, to the bottom of the Balkan; in the South-West a short Adriatic coast, important from the viewpoint of culture, history and economy, makes part of Slovenia, and the Pannonian valley penetrates deeply into the Republic on its margins in the North-East. All of these manifold features are collected on an area of some 20.000 km², accompanied by characteristic changes in the climate, from the continental and middle-European to the Mediterranean belts, furtheron, by mountainous barrens, forest-covered slopes and plains, from pine-trees on the karst to cypress and olive-trees along the Sea. This picturesque and ramified area is simultaneously the place where national groups, important in the history of Europe and the Europe of today, come together. In the North the neighbours are the Germans who had cut off two thirds of the national territory in the period after the settlement of the Slovenes, in the West beyond the border there are Italians and Friulians, in the North-West the Hungarians, the representatives of the former invaders from the steppes; the Slovenes are the westernmost part of Slavonic tribes, who have for the first time created in this area their own tribal state (in the 7th century) and language on the territory of the former Karantania. Lying on the crossroad of many routes Slovenia is extremely important also for the traffic, since for centuries traffic roads from Central Europe pass the territory of Slovenia towards the Adriatic, and from northern Italy towards the Balkan.

THE PEOPLE

The population of the Republic consists of more than 1.700.000 Slovenes who make up for about 90% of the total population. The rest belong to other Yugoslav nations, in the North lives the Hungarian national group, and along the coast the Italian group. On the other hand, the Slovenes live in Carinthia which is part of the Austrian state, particularly in the South from the river Drava and beyond it, in spite of the denationalization that went on for centuries; besides, the Slovenes also live in the Austrian Styria. The Slovene national groups live, in addition, also in Hungary, and the largest in Italy — in Trieste, Gorizia, and Slovene Venetia; around 2.000.000 Slovenes thus live on a unified territory. Important and large in size are also Slovene emigration groups all over the world. On the basis of the fruits of the national-liberation war against fascism and the people's revolution, and particularly the new Constitution, the Socialist Republic of Slovenia took care of the overall promotion of the life and development of national groups living on its territory — by means of the development of education and culture,

as well as equal rights of every individual to participate in the management of public affairs and economy. In this way the concept of the self-management socialism becomes part of the life of the society. At present it has a developed industry, from primary to a ramified processing industry, particularly metal, chemical, electronic, and timber-processing industries. Industries have brought more than 40% of the population to the cities. With regard to the population the biggest of them is the capital Ljubljana (around 300.000) and other cities. These centres are the basis of the polycentric system.

university in Ljubljana was followed by the University in Maribor, by the full swing in the activities of the Slovene Academy of Sciences and Arts, together with a number of other central and regional cultural institutions. Monuments began to be erected to eminent personalities in culture (Trubar, Vodnik, Valvasor, Prešeren) in many Slovene towns and cities in the 19th century; numerous monuments from this century have been erected to cherish the memories of the national-liberation war and the people's revolution (1941 — 1945).

THE CULTURE

Traces of cultural life date in the older stone age, the younger stone age saw the development of the famous culture of the Ljubljana marshland. The Illyrian culture in the age of iron represented one of the culminations in the cultural development of prehistoric times. The Romans developed in the country a network of roads, military fortresses, towns, country houses, and shelters. The main part of our cultural heritage dates in the periods from Middle Ages until contemporary times. Part of this heritage are numerous monasteries, castles, and above all towns and smaller settlements. Many rich evidences of the feudal culture and of Baroque have also been preserved. The bourgeois 19th century was the period of an over-all national revival that continued the cultivation and spreading of the Slovene written word published and printed for the first time in the middle of the 16th century, gave birth to a series of most eminent authors, paved the way for the extensive cultural development of the "Modern Period" around 1900 (Cankar, Jakopič, Plečnik), as well as political liberation with the ruin of Austria after World War I. In the new Yugoslavia the first Slovene

ENTERTAINMENT AND PERFORMANCES

In the field of economy central positions are taken by various fairs organized by the Commercial Fairgrounds (Gospodarsko razstavišče) in Ljubljana and other centres (Alpe-Adria, environmental facilities, fashion, teaching aids and equipment for schools, furniture, electronics, fair of wines and viticulture, horticulture exhibition, the Farming fair of Pomurje, etc.). Of the events in cultural life special mention should be made of the Biennial of Graphic Arts and the Biennial of Industrial Design in Ljubljana, then the summer festival in Ljubljana and the annual meeting of theatres in Maribor. There are boat races organized on the Lake of Bled, international tournaments in horse training and horse jumping in Lipica (in 1977 we shall celebrate 400 years of their existence), bridge and golf competitions at Bled, and famous ski-jumps and ski-flies in Planica. In Škofja Loka a picnic is organized every year for emigrants from Slovenia, and there are numerous additional events connected with the Slovene folklore, like Shrovetide Carnival in Ptuj, the Cow-Ball in Bohinj, and St. George's Carnival in Črnomelj.

COUNTRY TOURISM

Today about 500 farms have opened their doors to guests, more than 900 beds are ready for the tourists, partly they are part of high-standard accommodation. The principal areas where country tourism is being developed are in the Upper Carniola (Bohinj, Jezersko, Črni vrh, Škofja Loka), in the Valley of Savinja, in the vicinity of Slovenj Gradec and Maribor. Tourists from cities can enjoy peace, healthy natural environment and delicious food on the farms like paps, buckwheat bread, corn mush, "štruklji" (a type of flaky pastry), cakes and Styrian cheese-cake (gibanica), pork and sausages, smoked meat and cheeses, milk and wine. For children this

may be the first opportunity to see domestic animals, they may drive to pasture or pick fruits.

THE MOUNTAINS

Slovenia is rich in high Alpine areas descending on one side towards the Pannonian valley, and on the other side towards the Sea. The highest mountain of Yugoslavia, surrounded by a Slovene myth, the Triglav (2863 m) is situated in Slovenia. The Alpine Federation of Slovenia, founded in 1893, had constructed more than 600 km of routes to every important peak; all the routes are marked. Some transversal routes have also been prepared, among the first was the Slovene mountain route opened in 1953 which some years afterwards comprised practically all of the mountainous parts of the Republic. Later other transversal routes were introduced, their number at present amounts to 23; in addition the route of friendship has also been opened which connects ten peaks in Slovenia, Carinthia, and Friuli-Venezia Giulia, respectively. A stretch of the European hiking route from the Baltic Sea to the Adriatic also crosses Slovene mountains. The Alpine Federation alone maintains in Slovene

mountains more than 160 buildings (the highest-situated of them is the Tower of Aljaž on the top of the Triglav) with about 6000 beds; more than a million visitors spend some time in them yearly. In winter the number of visitors in the mountains is considerably lower than in summer. Winter mountaineering is developing around winter sports centres in Upper Carniola (Kranjska gora, Bohinj, Krvavec, Velika Planina), in the area of Celje (Golte), on the Pohorje as well the region Primorska (Bovec, Lokve). There exist numerous ski-lifts and ample skiing grounds.

Many guests are not so much attracted by organized routes, but rather like to enjoy more demanding rock-climbing trips. There are numerous of them with every possible degree of difficulty in the Julian Alps, and the Alps Kamniške and Savinjske Alpe.

Vine-growing was introduced in our country by the Celts and extensively developed by the Romans. Since the wine has been produced continuously. In the Middle Ages wine grew in the areas where it can still be found nowadays. Slovenia has basically three wine-growing areas: in the West near the coast, in the East along the river Drava and southwards from that along the river Sava. Special "wine-roads" have been constructed in the three areas connecting the most famous vineyards and centres for the production of wines, and wine cellars, as well as a series of renowned inns. About 21,000 hectares of land in Slovenia are covered by vineyards, which is only two thirds of the land that vine was grown on one hundred years ago; nevertheless, production of wine has increased considerably. In 1952 around 640.000 hectolitres of wine were produced. The area along the Drava is known for the best and renowned white table wines of all Yugoslavia, among them the Ljutomer wines from the Kalvarija near Maribor, the wines from Haloze and the vicinity of Ormož. Characteristic for the Sava area are light-red wines like "Bizeličan", "Cviček", and "Metliška črnina". In contrast to these continental areas, along and near the coast strong red wines and some white sorts are produced — "Merlot", "Refošk", "Teran", "Rebula", "Malvazija", and "Kabernet". These wines have a characteristic fragrance of the fertile Mediterranean soil along the coast. The selected sorts of Slovene wines have their own trade marks. Today more than fifty sorts of Slovene wines have their own trade marks. Connoisseurs of good wines can buy them in a vinoteka in Ljubljana and Kostanjevica, whereas in Ptuj the museum of viticulture has been opened again after reconstruction.

HUNTING AND FISHING

Civilization gave a special stamp to Slovenia along main rivers and routes, in other parts there is still enough ground for hunting in peace, and clear rivers and lakes to fish in, and the Slovene part of the Adriatic is full of life. The country is rich in animal life bred carefully and scheduled, thus helping to sustain the balance in nature, and creating conditions for tourists to get their hunt-trophies also of very rare species. The most important sorts of game in Slovenia are bears,

Primorski Socialni Klub "JADRAN"

ADRIATIC SEASIDE SOCIAL CLUB

LOT 3, DUNCANS LANE
DIGGERS REST 3427
MELBOURNE, VIC., AUSTRALIA

Naša nova koč

Kot ste verjetno že sami ugani-li, se zato bolj redko oglašamo, ker nas je pač sorazmerno malo in ker imamo polne roke dela.

Iz priloženih fotografij boste spoznali, da smo srečno dokončali

našo "kočo" in jo tudi v notranjosti prikopno uredili. Naša prva večja prireditve v njej je bila proslava materinskega dne v maju letošnjega leta, pri kateri so sodelovali tudi otroci, ki se učijo slovenščino

chamois, ibex, stag, hind, mountain goat, sow, black grouse, partridge, hare, pheasants, wild duck, pigeons, turtle-dove. The game is kept and looked after by hunting societies and special organizations for hunting. Guests from abroad can hunt under special conditions. Hunting grounds are well kept and abound in numerous sorts of game. Rivers and lakes all over the country are suitable and interesting for fishing: this refers particularly to the Soča, the Lake of Bohinj, the rivers Unec, Krka, Savinja, the Lake of Cerknica, the Sora, the Idrija, the Vipava, and naturally the Adriatic coast. Specific feature of our rivers are also some autochthon species of fish. Still preserved are for example graylings which almost became extinct in Europe; we rear half a million young graylings a year. A special tidbit to sportsfishers is the trout in the Soča and a kind of salmon in the river Krka. Areas suitable for fishing are full of exceptionally beautiful narrow passes, sink-holes, cascades. Fishing areas are usually part of picturesque natural surroundings, full of forests suitable for various recreational activities. Fishing, in principle, is also possible for guests from abroad.

THE SEA

One of the many advantages of Slovenia are short distances between the mountains and the sea, so that one can go skiing to some glaciers in summer and enjoy the sun on the coast in the same day. The Slovene coast on the Adriatic is short extending only over some 40 km. But together with the three historical towns Koper, Izola and Piran, as well as Portorož, a well-known summer resort, it is very attractive for numerous Yugoslav and foreign

guests. The "yacht tourism" is being developed lately on the coast with great attention. Together with the old ports a strong encouragement was provided with the construction of the tourist complex Bernardin with an effectively protected sports-port. Swimming, sailing, skiing on water and the visits of some original old Mediterranean towns, together with the hospitality and compliance of the local people on the farms and in the inns, shall compel the guests to stay at the coast. Some other interesting places on the North Adriatic from Trieste to Venice on the Italian side, and Pula with inner parts of Istria on the Yugoslav territory, can also be reached from here by sea. These parts have been attracting a large number of visitors; one can then justifiably speak of the discovery of Istria, of which Koper has for centuries been the administrative and cultural centre. In this connection mention should be made of the fact that the Slovene sea is also our outlet to the entire world. After World War II with its annexation to its original fatherland Koper has become the second strongest Yugoslav port in the North of the Adriatic (after Rijeka); with the construction of the railroad and highway the necessary connections were established with the broader hinterland in the central Europe.

HOTELS AND HEALTH-RESORTS

There hardly exists a town in Slovenia where not a single hospice with a bed could be found, nevertheless the principal capacities are concentrated in some explicitly tourist places on the coast, in the mountains, in health-resorts, hotels,

v tukajšnjih srednjih šolah. Omembe vredno je, da jih je za nastop pripravila njihova sedanja in prejšnja učiteljica naše dopolnilne šole pri Jadranu, za kar smo ji iz srca hvaležni.

Na našem zemljišču nas čaka še mnogo dela, toda počasi bomo vse opravili. Razumljivo je, da ne moremo vedno garati. Tudi zabalina-mo radi, posebno še, kadar nam naše pridne gospodinje pripravijo kako posebno domače jed.

Če bo prilika, se bomo prihodnjič oglasili z malo daljšim dopisom, za danes pa lep pozdrav vsem slovenskih rojakom širom Avstralije.

Klub "Jadran" — Melbourne

BRALCEM "TRIGLAV"-a

Naročniki lista "Triglav" lahko poravnajo naročnino za časopis pri našem klubu, pri katerem se lahko tudi prijavijo novi naročniki lista.

camps and private houses. The sea coast, particularly the belt from Piran to the river Dragonja, is full of houses and hotels, for example the hotel complex is Portorož and Lucija. A modern congress centre has been developed in Portorož. In the old towns of Koper, Izola and Piran one can also find some interesting hotels and inns. The whole of Slovene coast has more than 20.000 beds.

Major concentrations of such capacities in Alpine valleys are located at Bled with its famous lake, castle, and the island, then in Bohinj, Kranjska gora, Bovec and elsewhere. There is a series of hotels or inns in the Pohorje, some of them high-category accommodation. A separate chapter in the Slovene tourist capacities are health-resorts with spas and mineral waters. Most of the health-resorts are located in the North-West of Slovenia and in Dolenjska. In the spas like Čateške toplice, Dolenjske toplice, Dobrna, Kottlje, Laško, Moravske toplice, "atomske" toplice in Podčetrtek, Radenci, Rogaška Elatina, and Šmarješke toplice tried and tested methods of treatment are applied for a wide range of indications, among others disturbances in the locomotion system, nervous diseases, rheumatism and every type of rehabilitation. Beside thermal water world-famous mineral waters can also be enjoyed in Radenci and Rogaška Slatina. Slovene health-resorts, together with some other prominent resorts, have had a long tradition, some of them were known already to the Romans. Large hotels have been constructed near natural curiosities and special institutions, particularly near the Caves of Postojna and the stud in Lipica.

KARANTANIA IN NJEN OBSTOJ

Člani društva Karantanije v Canberri smo 24. junija izvolili novi odbor, za katerega smo prepričani, da bo uspešno vodil društvene zadeve po demokratičnih načelih, kot so sedaj. Novi predsednik društva, je bil izvoljen z veliko večino in se je takoj oprijel dela z navdušenjem in novimi idejami, za napredek društva. Kot iz vsega začetka, tako bo tudi v bodoče društvo ostalo popolnoma neodvisno. Predvsem skupina prijateljev, ki se bomo od časa do časa zbrali v svrhu prijateljskega kramljanja in razvedrila. Če pa bodo možnosti naklonjene za kakršnokoli kulturno prireditev, se bomo tudi za to, nepristransko potrudili. Sicer je to vedno bil in se bomo potrudili, da bo tudi v bodoče glavni cilj Karantanije; torej socialna podpora in kulturno prosvetna dejavnost in razumljivo priateljska naklonjenost z vsemi slovenskimi društvi širom Australije. Seveda s tistimi, ki se zanimajo za resnično liberalno slovensko bitnost, združevanja Slovencev in širjenje Slovenstva, izrazito na kulturnem področju. Saj je le to neizčrpno in edino, ki bo doprineslo ponos Slovencev v tujini, kot tudi v domovini.

Kadar govorimo o slovenski bitnosti moramo predvsem misliti na našo mladino. Kajti mladina je tisti del Slovencev, ki bo ohranil naše kulturne vrednote in običaje, če ji bomo nudili možnost in razumljivo posnemanja vredne vzglede. To pa velja za posameznika, kot tudi za prijateljsko skupino oziroma društvo. Saj je le to skupina posameznikov, ki so izven društvenega pravilnika popolnoma svobodni. Kajti brezumno je zahtevati od članov društva, da bi bili vsi enako versko ali pa idejno usmerjeni. Pričakujemo pa, da bo vsak član poskrbel za dobro ime in napredek društva, po svojih močeh. Pri tem pa je potreben smisel za skupno delo in toleranco za medsebojno izpopolnjevanje. Predvsem pa moramo imeti v zavesti, da brez poštenja, medsebojnega spoštovanja in demokratičnih načel, nobena skupina ljudi, ne more graditi svojo bodočnost na trdnih tleh. Le s skupnim ciljem in lepimi vzori bomo uspeli, tako, da naš trud za slovensko bitnost ne bo zaman. Razumljivo pozornost moramo posvetiti predvsem naši mladini. Tako, da bodo s ponosom priznali, da so potomci slovenskih staršev ter, da so podedovali od nas mnogo lepega, ki je vredno ohraniti in prenesti na njihove lastne potomce. Saj se vendar Slovenci prištevamo k visoko kulturnemu narodu. Ker je nas usoda pripeljala v ta širni svet, je zelo važno in celo dolžnost, da to z dejanji pokažemo. Na žalost pa dogodki med nami vzbujajo dvome, tako, da se marsikdo izmed nas vpraša: Ali smo Slovenci zares zrel narod?

Ko smo ustanovili Karantania, smo kot novo društvo bili obsojeni, da smo agenti Jugoslovanske Ambasade in celo to, da je nas Ambasada ustanovila ter, da smo politično društvo. Seveda, navadno obrekovanje naivnih rojakov. Nihče med njimi se ni potrudil, da bi se prepričal, če je v tem jezikanju kaj resnice, temveč je k tej naivnosti, morda še kaj dodal. To je brez dvoma dokaz nezrelosti.

Nekoliko rojakov pa se je celo včlanilo, z namenom češ, da bodo dobili vizo, če bodo člani Karantanije. Ker pa so spoznali, da so se gle-

de tega zmotili, namreč na ambasadi niso niti vedeli, da Karantania obstoja, čeprav smo že bili registrirani pri avstralskih oblasteh. Tedaj so prav ti neimenovani rojaki nas preklinjali, obrnili nam hrbet (če ga sploh imajo?) in se pridružili naivnemu jezikanju.

To so tudi očitna dejstva nezrelosti. Če so ti rojaki nam obrnili hrbet, nas prav nič ne moti. Žal pa nam je, ker so se naši navidezni prijatelji pokazali, kot nezaupljivi Judeži.

Kot sekretar Karantanije, poznam prav dobro vse člane in za vsakega lahko garantiram, da nima nihče od nas prav nobenega političnega namena, kar se tiče društvenih zadev. V privatnem življenju pa smo svobodni, kar je osnovna pravica slehernega posameznika. Vsakdo, ki se bo pridrževal društvenega pravilnika, bo priznan kot pošten član. Če kdo misli, da smo politično društvo, ima vse možnosti, da se o tem osebno prepriča in spoznal bo, da nima prav. Saj smo vsi člani Karantanije pošteni Slovenci krščansko usmerjeni, zato bomo vsem, ki so nasledili naivnemu obrekovanju, prav odkritosrečno oprostili.

Čudim se spoštovanemu uredniku Misli, ki je v julijski številki objavil tisti članek, ki se konča z navidezno šalo "TA RDEČI", ki je brez dvoma namenjena Karantanecem. Ne bom ponavljal sleherne besede, ker se izogibam vse tisto, kar je neresničnega. Res je, namreč, da so naši možje bili pred Slovensko avstralskim klubom, s poštenim prepričanjem, da je to njihova zakonita pravica, da se seje udeležijo in zadevo poravnajo, kot dostojni ljudje. Ni pa res, da so ti možje "rde-

pošteni in marljivi ljudje.

Kljub vsem omenjenim nečastnim dogodkom, se Slovenci prištevamo k visoko kulturnemu in civiliziranemu narodu. Čemu ne bi to pokazali z dejanji in dostojnimi odnosi? Čas je, da nekateri posamezniki spregledajo, da se s polemiko ne pride nikamor, temveč do razdora in mržnje. Kajti življenje je kratko in pod

nije, se lepo zahvaljujemo g. Albinu Grmeku, ki je kljub raznim vsestranskim pritiskom, pod težkimi pogoji, vzdržal in kot prvi predsednik Karantanije, vodil društvo do uspeha, oziroma do novih volitev. Zares priznanja vredno delo. Častitamo tudi G. Alojzu Kavašu, novemu predsedniku in mu želimo mnogo uspeha, pri nalogi, ki ne bo lahka.

Ciril Setničar

Kot smo v "Triglav"-u že omenili, je imel g. pater VALERIJAN JENKO pred meseci svojo srebrno mašo. Gornji posnetek je bil narejen na dan srebrne maše v Merrylandsu. S patrom Valerijanom je provincial Fr. Campion Murray.

Posnetek učencev Jadranske dopolnilne šole v Melbourne.

či", v tem smislu besede, kot je pisec članka mislil. Vse kar je resnično rdečega v teh ljudeh, je vir življenja, oziroma tekočina, ki se pretaka po žilah, v njihovih telesih. To pa je delo Stvarnika in je v slehernem živem bitju. Čemu je Stvarnik izbral rdečo barvo, je Njegova skrivnost.

Čudim se pa, čemu pisec članka ni povedal tudi to, da je v istem času pred Domom bilo parkiranih 6 policijskih avtomobilov in kdo je za to poskrbel. Kdor koli je za popolnoma nevarno zadevo organiziral za policijsko zaščito, je zelo dvomljivo, če mu je ugled Slovencev resnično mar. Saj je s tem ukrepom dal vtis canberrškimi policijskim oblastem, da smo Slovenci neke vrste mafija. S tem pa je omadeževal vse Slovence, za katere verjamem, da so večina

soncem je mnogo ničevosti. Zato smatram, da bo pameten človek, oziroma človek z zdravim duhom strmel za zdrave in spoštovanja vredne odnose s svojim bližnjim, ne pa izival in povzročal nemir. Isti pisec, ki je napisal dvoumno šalo, da bodo "TA RDEČI" dobili ključ, je zaničljivo omenil slovensko stran v Novi Dobi. ("TISTA REVNA STRAN"). Naj sodi po svoje in v svojem imenu nihče mu tega ne brani. Osebno sem ponosen na tisto stran, je zelo informativna in nepristranska. Po drugi strani pa, čim dalje sega slovenska beseda, tem bolj je za naš razvoj, oziroma Slovenstvo. Na račun tistih, ki so polni predsodkov, nerazumevanja in, ki živijo v preteklosti, pa bi želel povedati: "Če slepec slepega vodi, oba padeta v jamo". V imenu Karanta-

Gospa Mariza LIČAN podpira štiri ogle Triglavске dopolnilne šole

"Triperesna deteljica" Triglavске šole na eni izmed šolskih prireditev

KAJ JE NOVEGA NA TRIGLAVU...

V hladnih zimskih dneh je malo težko na Triglavu. Prostori kluba so kar premajhni, da bi se lahko vsi obiskovalci spravili na toplo. Vendar zaenkrat moramo pač potrpeti, dokler ne bomo imeli svojega doma. Medtem pa naši pridni delavci poskušajo napraviti te prostore, ki jih že imamo čim bolj prijetne in urejene. Naš manager Lojze Moger skrbi za Triglav, kot bi bil njegov lastni dom. V zadnjih tednih je obil pristežje kluba vse naokrog, da veter in dež ne prihajata več noter in zraven še čedno izgleda. Tudi verando pred klubom je ogradil s šotorskim platnom, tako da lahko v lepšem vremenu posedimo zunaj v plavem ali rumenem salonu, kakor sedaj imenujemo verando. Z gospodom Schifflerjem sta napravila tudi lično pregrado znotraj kluba nad šankom in Emil Kukovec jo je lepo pobarval, tako da sedaj izgleda kot v kaki planinski koči. Tudi veliki, s šotorom pokriti prostor za piknike je bil od vseh strani odprt vetru in dežju, dokler se ga nista lotila Vili Tašner in Tone Fabjančič in šotor dobro popravila. Škoda le, da se ga ne da ogrevati. Tone Fabjančič je organiziral tudi, da je bila pokošena trava na prostoru za parkiranje. Na mladinskih športnih igriščih pa se vztrajno trudi Izidor Karbič, ki organizira mladince in njihove starše, da bi dokončno uredili igrišča, pri čemer ga ovira slabo vreme in pomanjkane denarja. Na baliniščih, ki zaradi slabega vremena rabijo veliko popravljana, pa so člani balinske sekcije uvedli dežurstvo in vsak član en teden skrbi za nje. Tu smo lahko našli samo nekaj pridnih ljudi, ki pomagajo, da življenje v našem klubu teče gladko naprej, jih je pa še veliko drugih, katerih delo mogoče ni tako zelo opazno, je pa prav tako potrebno in koristno. Vsem ki pomagajo, najlepša hvala!

RAZSTAVA TRIGLAVSKE DOPOLNILNE ŠOLE

V soboto 27. avgusta so imeli učenci Triglavske dopolnilne šole svoj piknik, ki ga je s pomočjo mater organiziral Triglav Community Centre. Istočasno je voditeljica šole ga. Mariza Ličan pripravila prikupno razstavo šolskih del, risb in ročnih del učencev. Človek si le težko predstavlja, da je v naših malčih toliko skritih talentov in spretnih rok. Škoda, da pri razstavi niso mogli sodelovati vsi učenci. Mnogi so namreč že prejšnji dan odšli s starši na počitnice. Vsakakor pa je bilo mladine, da je bilo vse živo. Tu-

Tudi matere je zanimala šolska razstava.

di odrasli so pokazali za razstavo veliko zanimanje. Prišli so res v lepem številu.

Po kratkem nagovoru ga. Marize Ličan je naš rojak, vice konzul g. Božo Cerar razdelil najuspešnejšim razstavljalcem lepe nagrade in izrazil svoje presenečenje nad delom, ki so ga ob koncu drugega trome-sečja šole pokazali otroci.

Predsednik kluba g. Peret Krobe je nato pozdravil zastopnika jugoslovanskih rudarskih sindikatov g. Danila Breganta, ki si je prišel razstavo ogledati s svojim gostiteljem g. R.T. Scottom, predsednikom Amalgamated Metal Workers' and Shipwrights' Union. Za gospoda Breganta je bilo nepričakovano srečenje s šolsko mladino in starši tako presenečenje, da so mu pozdravne besede zastale v grlu.

Med srečnimi nagradjelci so bili:

1. Jana Lipold, 2. Michaelle Mezgec, 3. Michael Luzar, 4. Pavel Lukežič;

V skupini od 8. do 11. leta:

1. Danilo Kavčič, 2. Carmen Kalc, 3. Marko Krobe, 4. David Uljan.

V skupini nad 11. letom:

1. Irena Mazgac, 2. Jolanda Samša, 3. Branko Fabjančič, Frank Čufar.

Med odraslimi (obe nagrajenki sta Avstralki, ki se učita slovensko) pa sta bili nagrajeni Rosemary Todd in Joyce Sutton.

Po razdelitvi nagrad je bil ogled lepega, za mladino primerne filma o ob koncu vojneizgubljenem vojaškemu psu in dečku, s katerim sta postala nerazdružljiva prijatelja. Film je bil sneman v Sloveniji, kar je dalo predvajanju še večji pomen.

TRIGLAVSKE RAZSTAVA

V četrtek 15. septembra je Commonwealth Bank v Cabramatti praznovala trideset letnico obstoja. Združena s slovesno proslavo bankinega rojstnega dne je bila tudi zanimiva razstava o razvoju zadnjih trideset let sydneyškega predmestja Cabramatte. V to razstavo, je bil samo po sebi umevno, vključen tudi naš Triglav.

Slike iz razvoja Triglava sta izbrala gospa in gospod Ličan, narodne vezenine, majolko z nageljčki, pa tudi dobro potico in narezek za goste pa je organizirala predsednica Triglav Community Centra gospa Mariza Verko.

Razstava, ki je trajala ves teden, je na dostojen način predstavila tukajšnjim domačinom naš klub, istočasno pa tudi našo domovino.

V imenu triglavske skupnosti se tem potom najlepše zahvaljujem g. in ga. Ličan, kakor tudi ga. Verko za vse žrtve pri ureditvi razstave, kot tudi družinam Mavko, Debeljak in Pukl za dragocene prispevke in hrano. Lep primer triglavske zavednosti so pokazali tudi g. in ga. Kukovec ter g. Moge, g. Ličan in ga. Verko, ki so se razstave tudi udeležili in tri ure neumorno odgovarjali na vprašanja trisetih gostov, ki so prišli na otvoritev. Gospa Verko, kakor tudi g. Kukovec in gospa Kristina so prišli celo v slovenskih narodnih nošah.

Hvala vsem!

J. Čuješ,
Public Rel. Officer

OČETOVSKI DAN NA TRIGLAVU

Če so že možje tako prijazni, da vsaki ženski za dan žena podarijo rdeč nagelj, pa se lahko tudi me izkažemo in vsem možem za očetovski dan podarimo debelo cigaro — so sklenile žene na Triglavu in tako je vsak možki, ki je obiskal Triglav na očetovski dan, prejel iz prijaznih rok gospe Ivanke Juriševič, ki je delala v blagajni pri vratih, cigaro in prijazen nasmeh. Lahko bi se zanesli, da bodo naši člani in prijatelji spet napolnili prostor pod plavim triglavskim nebom, kakor vedno, čeprav je bilo hladno in vetrovno kot

Tanja Samsa je prišla s palicami; šolske prireditve res ni mogla zamuditi.

ženskim pevskim zborom je nastopil moški pevski zbor. Naši pevci so že tako znani po svojih nastopih, da se lahko zanesemo, da bomo vedno imeli polnoštevilno občinstvo, kar oni nastopajo in tudi tokrat niso razočarali. Zapeli so več novih pesmi in videli smo, da se dobro pripravljajo na njihov nastop v Operi prihodnji mesec.

Duševne hrane je bilo torej do-

Predsednik g. P. Krobe pripenja triglavske značko g. Danilu BREGANTU, šolskemu gostu iz Ljubljane.

na pravem Triglavu in celo dež je nekajkrat poskusil pokvariti razpoloženje. Vendar se ni čuditi, da je bilo obiskovalcev tako veliko, saj je bilo dovolj privlačnosti na programu. Noben od naših staršev ne bo zamudil nastopa učencev Triglavske dopolnilne šole, s katerimi je učiteljica gospa Mariza Ličan pripravila pester in obširen program. Od recitacij, s katerimi so se najpristraneje izkazali posebno naši najmlajši, pa preko otroške igrice o gozdnih živalih, pa do otroškega zbora in solistov, vsi so se tako lepo odrezali, da jih je bilo res veselje poslušati. Žal ne moremo naštevati vseh, ki so nastopili, saj so nastopali skoraj vsi učenci Triglavske dopolnilne šole, vsi starši pa so na en ali drugi način pomagali.

Tisti, ki za nastope otrok niso tako navdušeni, so prišli na svoj račun, ko je nastopil novo ustanovljeni ženski pevski zbor. Nastop je bil presenečenje in žene so se zelo potrudile, da skrivnosti niso izdale možem. Tudi če se same pohvalimo, mislim, da smo dobro napravile. Za

volj. Da pa so bili tudi naši želodci zadovoljni, je v kuhinji skrbel Jože Sirec, ki nam je pripravil raznjice, kakršnih še nismo jedli. Naše mame so napekle toliko peciva, da smo mislili, da ga ne bomo nikoli pojedli in tudi naše mladinke so pokazale, da bodo nekoč dobre žene in gospodinje, kakor se slovenskim dekletom spodobi. Zraven pa se dobra muzika "Srebrnih strun" in bogati srečelov-kaj bi si lahko še več želeli. Veliko truda je potrebno, da se pripravi piknik, kot je bil ta, vendar, ko vidimo zadovoljno in veselo množico, ni nikomur žal truda. Vredno je bilo!

M.S.

"NA TVOJE ZDRAVJE OČE!"

Pod gornjim geslom se je na očetovski dan v nedeljo 4. septembra 77. zbrala na Triglavu v St. Johns Parku petsto glava množica rojakov, da skupno proslave očetovski dan.

Vreme ni kazalo najboljšo, a je veter le imel toliko moči, da je še pred začetkom sporeda razpršil z zmrlim dežjem nasičene oblake. Posijalo je sonce in četudi je bilo

sorazmerno mrzlo, so ljudje kar trumoma prihajali na piknik. Upamo, da ni bilo nikomur žal.

Šolski spored, ki ga je organizirala in pripravila voditeljica Triglavske dopolnilne šole gospa Mariza Ličan, je bil lep in pristrčen. Ni bila brez smisla opazka, ki jo je sredi sporeda napravil priletnejši rojak, ki je bil tokrat prvič na Triglavu, da "je ta ženska zlata vredna!"

Pri vzgojno pomembnem prizorčku "Zrcale v gozdu", so sodelovali: Rosemary Uljan (napovedovalka), Robert Uljan (zajec), Tanja Kukovec (veverica), Karmen Kalc (šoja), Alan Samsa (oče medved), Jolanda Samsa (mama medved), Nives Bratovič in Tanja Barič (mala medvedka). Z deklamacijami pa so nastopili: Micheale Kalc, Tanja Barič, Dušan Samsa, Petra Tašner, Marko Krobe, Boris Fabjančič, Vesna Fabjančič, Teja in Jana Lipold, Stojan Bratovič, Jadran Mršnik in Michele Mezgec "Vrni se oče" pa sta s občutkom in ubrano zapeli Danica Šanj in Rosemary Uljan ob spramljavi Harmonike, na katero je večje igral Joško Šajn.

Če pogledamo število nastopajočih, si lahko vsaj malo predstavljamo trud, ki ga je v pripravo te proslave vložila naša Mariza. Seveda ne bi uspela, če ne bi imela tako izdatne pomoči od mater in tudi nekaterih očetov.

Šolski nastop je poživel tudi šolski pevski zbor, ki nam je zapel: Čuk se je oženil, Čin, čin, čin. Na planinah ni Moj očka ima.

V Triglavsko šolo hodijo tudi osebe, ki niso slovenskega rodu; rade bi znale slovensko.

PESEM, VINO IN — KOLINE.

Slovenci smo pač tako ustvarjeni, da se radi razveselimo ob dobrem vinu in si zraven veselo zapojemo. Če pa dobimo zraven še prave domače koline, kakršnih si slovensko srce le lahko poželi, potem pa je veselje kompletno. Zato ni čudno, da smo se vsi, ki smo se zbrali na kolinah v Guildfordu res lepo zabavali. Višek večera je predstavljal nastop Pevskega zbora Triglav, ki nam je s prelepim petjem posegel globoko v srca. Res smo na naš zbor lahko ponosni. Po nastopu pevskega zbora pa smo bili pogoščeni s pristnimi krvavicami in pečenicami.

Kot po navadi, jih je napravil naš Lojze Pukl in kdor jih je poskusil, mu je bilo takoj jasno, zakaj je Lojze z njimi že zaslovel med Slovenci v Sydneyju. Narobe je bilo edino, da je dvorana v Guildfordu postala že čisto premajhna za vse navdušene obiskovalce in odbor kluba je že sklenil, da bomo morali za našo naslednjo zabavo najti večjo dvorano.

MS

NOVI ODBOR KLUBA TRIGLAV

Na drugem letnem občnem zboru v soboto 24. septembra je dobil klub Triglav nov odbor za finančno leto 1977-78.

Novi člani odbora so:

A. Fabjančič	A. Moge
F. Kramer	S. Petkovšek
P. Krobe	J. Samsa
F. Mikel	K. Samsa
M. Smuk	Z. Šajn

Š. Žekš

Odborniška mesta bodo razdeljena na prvi seji novega odbora.

Balinarski piknik je pozdravila tudi zastopnica ženske balinske sekcije gospa IVICA KROPE.

LETNI OBČNI ZBOR

Obiščam vse člane T.C.C., da bo letni občni zbor naše organizacije v soboto 15. oktobra 1977 ob 8h zvečer v klubskih prostorih Triglava — Bibby's Rd., ST. JOHNS PARK.

Marija Verko, predsednica
Triglav Community Centre

težav.

V odsotnosti Petra Kodele je žrebanje izvedel Jugoslovanski vicekonzul v Sydneyju, Božo Cerar, ki nam je postal že tako dober prijatelj, da največkrat že kar pozabimo, da je uradna oseba. Z ženo Mileno in dvema otročkoma sta se pomešala med goste, kot bi doma in vsi smo jih bili veseli.

Muzika na pikniku je bila tokrat malo drugačna in čeprav smo slišali malo manj slovenskih melodij, kot navdno, smo bili vseeno zelo zadovoljni. Ansambel Misfit, ki ga vodi naš član, Miran Špicer, nam je že tretjič igral zastoj in s tem prispeval kar precej opek k zidu našega bodočega doma. Glasba je bila živa, vesela, raznovrstna in plesalci so na koncu le z veliko težavo zapustili plesišče. Upamo, da bomo ta ansambel kmalu spet slišali.

Naš zadnji piknik, b i se pravzaprav moral imenovati koline, saj sta gospod in gospa Pukl poskrbela za pravo slovensko gostijo s krvavicami, svinjino in kislim zeljem. Kadar ljudje, kot so Puklovi, ki imajo dovolj svojega dela in težav, vložijo toliko truda in časa za klub, je to še toliko bolj pohvale vredno. (Mimogrede, vsakokrat, ko jem Puklove krvavice, so še boljše kot so bile zadnjič, ali se vam ne zdi?) Pa še nekaj posebnega je bilo ta dan. Poleg kolin na pikniku si je marsikdo, ki si je privoščil krožnik domačih vampov, rekel: "To pa ima okus po vampih, ki jih kuhajo Mavkovi!" In prav so imeli. Gospod in gospa Mavko, ki sta se pred kratkim vrnila iz domovine, sta za piknik prispevala lonc vampov, ki so že velikokrat prej bili priznani kot špecialiteta. Gospod Mavko je bil zaradi prezaposlenosti zadnja leta bolj malo v klubu, gospa pa je bila bolehnna. Sedaj pa, ko je gospod Mavko v penziji, gospe Mileni pa se je zdravje izboljšalo, sta nam spet priskočila na pomoč

DRAMSKA SKUPINA

TRIGLAV

O Dramski skupini Triglav zadnje čase nismo veliko slišali, res pa je, da se pridno vadijo za naslednji nastop. Tokrat so si izbrali veseloigro Cvetka Golarja **Dve nevesti**. Zgodba je dovolj zabavna, da včasih sami igralci na vaji ne morejo govoriti od smeha. Režijo je tokrat prevzel Miran Špicer, ki se ga še spomnimo iz glavne vloge pri Hlapcih, prejšnji režiser, Karel Dolenc pa je prevzel eno od važnih karakternih vlog v novi igri in lahko se zanesemo, da bo svoje delo dobro opravil. Prejšnji predsednik in organizator Dramske skupine, Silvo Štok, se je zaradi preobremenjenosti moral umakniti in vsem nam je žal zato, dobil pa je vrednega naslednika v Lojzetu Puklu, ki je prevzel predsedništvo Dramske skupine in tudi eno od glavnih vlog v igri. Poleg že znanih obrazov bomo na odru prvič videli tudi gosp. Elzo Pukl, še posebno pa bo zanimivo videti, kako se bo izkazal mladi Štefan Šernek, ki ga vsi poznamo kot muzikanta, sedaj pa se hrabro bori s težavami, ki mu jih povzroča slovenščina, ki je še ni dovolj navajen.

Kdaj bomo novo igro videli? To je pa odvisno od tega, kdaj in kje bomo lahko dobili primerno dvorano za predstavo in kdaj bomo lahko dobili prosto soboto, ko klub še nima planirane kake druge prireditve, kar ni ravno lahko. MS.

in upamo, da ju bomo večkrat videli v klubu.

Tudi veliko drugih članov je pomagalo. Gospod Franc Kramar nam je za loterijo podaril električni računalnik, naše gospodine pa so napekle celo goro peciva. Dobrih gospodin, ki so nam pomagale s pecivom, je bilo toliko, da jih ni mogoče vseh naštetih in upam, da ne bo zamere, če se jim kar vsem skupaj lepo zahvalim. Posebej bi se želeli zahvaliti še gospe Mariji Copot, ki je bila posebno pridna in je prinesla kar tri različne vrste peciva.

Zrno do zrna, pogača, eno dobro delo do drugega in imeli bomo naš dom. Veliko je različnih ljudi med nami. Nekateri so spretni z žago in kladivom, drugi s kuhalnico, tretji prihajajo pridno nedeljo za nedeljo, teden za tednom in primejo za delo, kjer je pač potrebno in četrti, ki ne morejo pomagati z delom, prispevajo denar, vsak po svoje in vsi za en cilj — naš Triglavski dom. Dragi bralec, saj si tudi ti med njimi, kajne? MS.

Gospa BARIČ je vedno tam, kjer ni nikogar, da bi delal

LJUDJE, KI SKRBIJO ZA VAS.

Mogoče se še kdo med nami spomni nedelje na Triglavu pred nekaj tedni. Bilo je deževno in hladno in oster veter je prinašal s sosednje farme močan vonj po prašičih. Povsod je bilo polno blata in v klubu se je nekdo pošalil, da bi morali postaviti nekoga k vratom, da bi dal po en dolar vsakemu obiskovalcu, ki je tako požrtvovalen, da v takem vremenu pride v klub. V notranjosti kluba pa je bilo kljub slabemu vremenu prijetno in domače. Že pri vratih nas je pozdravil prijeten vonj po domačih vampih in pravi kavi, a da ni nikomur ničesar manjkalo, je poskrbela gospodinja za ta dan — naša Zofija Šajn.

Gospa Šajnova je odbornica v našem klubu, poleg tega pa je vsaka dva meseca enkrat odgovorna za organizacijo nedeljske zabave v klubu. Kadar je njena nedelja na vrsti, smo lahko prepričani, do bomo dobro in lepo postreženi, da bomo dobili poleg običajnih čevapšičev in zrezkov tudi dobro domačo hrano, da bomo verjetno dobili tudi domače pecivo in odlično kavo. Vendar se gospa Šajn ne omejuje samo na svoje nedelje, temveč je vedno pripravljena priskočiti na pomoč tudi drugim. Pa naj bo to šola ali dramska skupina ali kdorkoli drug, ki mu je potrebna pomoč, vsi smo že imeli priliko, da smo poskusili njen sirov zavitek ali domače krofe, ali pa nam je enostavno pomagala pri delu ali pa z domačim mlekom in svežimi jajci.

Ni pa Zofija edini član Šajnovе družine, ki podpira svoj vogal pri klubu. Ali se spomnite, kdo nam je

prišel prekopat zemljo s stroji, ko smo začeli delati športna igrišča? Seveda, Danilo Šajn. In ko je bilo treba posipati parkirni prostor s peskom, je bil Danilo na razpolago s kamionom. Tudi Dramska Skupina Triglav mu je hvaležna, saj jim je ob več prilikah prevažal kulise in to celo za Kmečko ohcet v Wollongong. To pa je samo nekaj primerov od mnogih, ko nam je Danilo pomagal iz težav.

Družine Šajn pa s tem še ni konec. Kdor je gledal Sneguljčico, ki jo je pripravila Triglavsko šola, se spomni glavne igralka, Danice Šajn, ki je upodobila princesko. Trinajstletna Danica je pridna učenka naše slovenske šole in često jo slišimo tudi na drugih prireditvah, posebno kadar nam s prijateljico Rosemary prepevata. Dobro pa poznamo tudi četrtega člana te pridne družine. Petnajstletni Joško Šajn je prav tako pogosto kot njegova sestra nastopal v šolskih predstavah, poleg tega pa nam zna tudi zaigrati marsikatero domačo vižo na harmoniko.

Priznati moramo, da ni veliko slovenskih družin v Avstraliji ali pa kjerkoli v svetu, ki bi bile tako v celoti in popolnoma zainteresirane za slovenstvo v tujini. Družina Šajn nam je lahko vsem za vzgled, saj vsak njen član po vseh svojih močeh kar največ prispeva k našemu delu — z delom pa tudi drugače, saj so Šajnovi tudi delničarji v klubu. Kar tako naprej, Šajnovi, in hvala vam!

MS

A R E N A

TRAVEL AGENCY AND RECORD BAR

334 PARRAMATTA ROAD, STANMORE, 2048,

Tel.: 560 5216, a.h. 560-8149

Naše usluge so:

Brezplačno urejemo Vaše dokumente: potne liste, vize, rojstne liste, carinska potrdila, polnomočja, prihod Vaših sorodnikov in prijateljev in druge podobne usluge.

Aranžiramo prevoz prtljage z letali ali ladjami.

Dajemo nasvete v zvezi s prenosom Vašega denarja, menjave denarja, travelers čeki itd.

Preko nas lahko knjižite Kompasove izlete po Sloveniji in ostalih krajih Jugoslavije, prav tako izven Jugoslavije. Cene so zmerne, njihove usluge pa prvovrstne.

Smo zastopniki vseh letalskih družb in knjižimo po Vaši izbiri! Urejujemo vse, kar je v zvezi z Vašim potovanjem v domovino ali iz domovine ali v katerokoli mesto ali deželo na svetu.

Seveda najhitrejša in najkrajša potovanje v staro domovino pa je z letali Qantasa in Jata!

Da bi se lažje sporazumeli v slovenskem jeziku, se obračajte na našega izkušenega strokovnjaka v potovalnih zadevah

LOJZETA KOŠOROKA

njegov naslov je:

25 GOULD AVENUE, PETERSHAM 2049

Tel.: (Sydney) 560 8149

GIMINI MATRIMONIAL AGENCY

Posredujemo zveze z ljudmi, ki bi radi našli pravo osebo v svrhu prijateljstva, zaroke ali poroke. Poizvedbe dobrodošle od vseh starostnih skupin in poklicev.

Naš naslov je:

30 Smart St., vhod na Spencer St.,

FAIRFIELD, N.S.W., Telefon: 726 3236

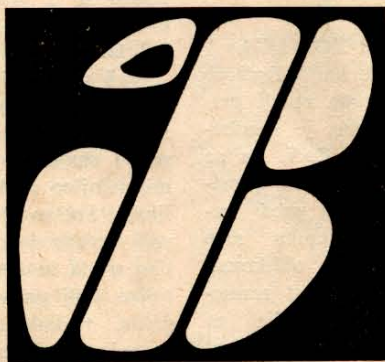
OD SEDAJ NAPREJ SMO SKUPAJ Z VAMI TUDI V AVSTRALIJI.

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

(ZDRUŽENA JUGOSLOVANSKA IZVOZNA IN KREDITNA BANKA)

S poslovno mrežo širom Jugoslavije in s predstavništvom v inozemstvu. Svoje predstaništvo je odprla tudi v Sydneyu. Za vse nasvete o finančnih vprašanjih v Avstraliji in Jugoslaviji se obrnite na nas.

Vaše denarne pošiljke v domovino bodo najboljše in najhitrejša realizirane preko naše banke. Kadar pošiljate denar v vaši banki, zahtevajte da se bo vaš ček glesil na:

Mi smo najstarejša jugoslovanska banka v mednarodnem finančnem poslovanju, naša tradicionalna poslovnost je garancija vašega uspeha.

Ako nam pišete naš naslov je:

Yugoslav Export & Credit Bank group
P.O. Box 88 Queen Victoria Buildings,
Sydney 2000 NSW

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

Če nas želite obiskati v Sydneyu, naš naslov je:

31 Market St., St. Martin's Tower v petem nadstropju Sydney

Telefoni: 29 5210, 29 1050

NAŠA POSLOVNA MREŽA V JUGOSLAVIJI:

Beograd, Bar, Čačak, Bitolja, Koper, Kragujevac, Kruševac, Pančevo, Tuzla, Leskovac, Svetozarevo, Bor Zaečar, Negotin, Kladovo, Majdanpek, Boljevac, Knježevac, Subotica, Kaniža, Bajmak, Cantavir, Hargoš in drugi. Naše poslovalnice v vašem starem kraju so vaš finančni servis.

TRIGLAV YOUTH CLUB

vas vabi na mladinsko prireditev s plesom, ki bo
V SOBOTO 8. OKTOBRA 1977 ob 8h v
MASONIC HALL, GUILDFORD

Vabljeni tudi starši, ki bodo imeli svojo zabavo v posebni sobi.

**NOVICE MLADINSKEGA
KLUBA TRIGLAV**

Eno leto je hitro minilo in Mladinski klub Triglav ima nov odbor. Za predsednika so si tokrat izbrali dekle in videti je, da so dobro izbrali.

Anica Kranjc, naša osemnajstletna predsednica mladine je sedaj študentka v Rooty Hill High School, ima pa namen postati učiteljica, kar kaže, da verjetno že ima talent za delo z mladino. Lahko pa pričakujemo, da ne bo imela ravno najlažjega dela, saj se je veliko mladine pozgubilo na vse strani potem, ko smo zaradi pritožb sosedov morali prenehati z organizacijo mladinskih plesov v klubu. Anica nam je povedala, da je bilo to za mladino veliko razočaranje, saj je ples končno najlažja oblika, da zbereš mladino. Prav zato delajo sedaj načrte, da bi za ples najeli dvorano, kjer ne bi imeli problemov z muziko, ki — priznajmo — mora biti zelo glasna, da so mladinci zadovoljni z njo.

Hladno zimsko vreme je tudi sploh otežkočilo delo in večina drugih aktivnosti mladinskega kluba so se zmanjšale. Sedaj, ko so se začeli topli dnevi, pa imajo v načrtu veliko stvari. Tako kodo pomagali urediti igrišča v klubu in začeli s športom, organizirali juhanje, piknike in izle-

te. Težava je v tem, da marsikje potrebujejo sodelovanje in pomoč staršev in drugih odraslih, po drugi strani pa bi radi, da bi svoje delo in zabavo organizirali sami, brez vmešavanja starejših, kar je pa včasih težko izvedljivo. Kakor koli že, mladi odbor — njegovi člani so poleg Anice Kranjc, Grant Lowe, podpredsednik, Silvia Karbič, tajnica in Mary Lever, blagajničarka — se pripravljajo k delu in vsi jih želimo veliko uspeha.
M.S.

POTNIŠKA AGENCIJA**GIMINI
TRAVEL SERVICE**

član

I.A.T.A., A.P.A.C., A.F.T.A.

65 Belmore Rd.,

RANDWICK, N.S.W.

Vam nudi izredne ugodnosti pri potovanju z ladjami ali letali. Organizira tudi skupinska potovanja.

Sales representative:

Yarie Nikolic, telefon 42 1249

*Veseli učenki
naše šole
pred Cankarjevim
spomenikom*

**INSTALATION
SERVICE — REPAIR
HOME OIL HEATING**

Kar nenadoma pride zima. Da je tu opazite šele, ko vas zazebe. Mrzla hiša ni dom, je le stanovanje.

Spremenite stanovanje do prihodnje zime v topel in prijeten dom!

Za podrobnosti telefonirajte na:

Stanko Fabjan

80-5733

104 Charles Str., — PUTNEY.

YUGOSLAV AIRLINES

Najkrajša in najenostavnejša pot domov je z J.A.T.-om.

Letala jugoslovanske letalske družbe imajo direktno zvezo med Sydneyem in Beogradom. Odlet iz Sydneya vsak četrtek ob 4.15 h popoldne in vsako nedeljo ob istem času.

Vsa pojasnila lahko dobite pri vašem potniškem agentu ali pa v pisarni.

YUGOSLAV AIRLINES

88 Pitt Street, SYDNEY, telefoni: 221-2899, 232-3399.

Za rezervacije telefonirajte na: 221-2199.

Pisarna je odprta od 9h zjutraj do 5.30 h popoldne, kakor tudi ob sobotah dopoldne med 9. in 12. uro.

Rojaki v Victoriji in Meulbourne imajo na razpolago naše urade na

500 COLLINS STREET,

MELBOURNE — Telefon: 612-2256.

LITERARNE NAGRADE IVANA CANKARJA ZA LETO 1977

V spomin velikemu rodoljubu in književniku IVANU CANKARU, vabimo vse rojake v Avstraliji, da ob obletnici njegovega rojstva (10.5.1876) sodelujejo pri natečaju za kulturne nagrade, ki bodo nosile njegovo ime.

Cankarjevo nagrado razpisujemo za najprimernejši spis v slovenščini pod naslovom:

“ZDOMEK JE RODOLJUB NA IZPOPOLNJEVANJU V TUJINI”. ...Nagrada: spominska diploma, (Spis naj obsega ne več kot 300 vrst; biti mora brez tujk!) slovenska knjiga in \$100.00.
Razen glavne Cankarjeve nagrade bodo še priznanja in darovi

1. Za najprimernejši spis v angleščini pod naslovom:

“What do I know about Slovenia”... Nagrada: spominska knjiga in \$40.00 (Sestavek naj ne bo daljši ko 150 vrst.)

MLADINSKE NAGRARE

1. skupina (starost do 8. let): Risba, pesem ali spis o domu ali iz življenja domačega okolja (do 20 vrst v slovenščini).
3 nagrade: slovenska knjiga in \$ 5.00.
2. skupina (8 do 12 let): Risba, pesem ali spis iz življenja Slovencev v Avstraliji (do 40 vrst v slovenščini).
3 nagrade: slovenska knjiga in \$ 10.00.
3. skupina (12 do 16 let): Risba, vezenina, ročno delo, pesem sli spis, ki ima zvezo s Slovenci in Slovenijo (do 60 vrst v slovenščini).
3 nagrade: slovenska knjiga in \$ 15.00.
4. skupina (za vso mladino): Pesem ali spis o domovini staršev (do 80 vrst v angleščini).
2. nagradi: slovenska knjiga in \$ 10.00.

Vsi prispevki morajo biti oddani na pošto najpozneje 20. novembra 1977. (Ne pozabite na svoje ime in naslov). Ocenjevalni odbor bo imenoval odbor Triglav Community Centra. Na odločitve ne bo priziva.

Pri tekmovanju lahko sodeluje vsak, ki to želi.

Triglav Community Centre si pridržuje pravico do vseh prispevkov nagradnega tekmovanja.

IZID NATEČAJA BO OBJAVLJEN V DECEMBERSKI ŠTEVILKI “TRIGLAV” - a, nagrade bodo podeljene na zaključni šolski slovesnosti Triglavske dopolnilne šole v nedeljo 18. decembra 1977 ob Cankarjevem spomeniku na Triglavu v Sydneyu.

Sydney: maja 1977.

TRIGLAV COMMUNITY CENTRE
Box 40. P.O. SUMMER HILL, N.S.W. 2130.

PACIFIC

BY

gorenje

Naši kvalitetni izdelki so poznani v Avstraliji in se prodajajo pri znanih veletrgovinah kot Waltons, Norman Ross, David Jones, Grace Brothers in pri mnogih večjih trgovinah.

GORENJE PACIFIC PTY. LIMITED

202 HUME HIGHWAY, LANSVALE

N.S.W., 2166 AUSTRALIA

Telefon 727 6277 in 727 6880

Telex A A 26154